

IACOV

Plecat-ai Iacove în pribegie
De la Beer Sheba spre Haran grăbit
Să scapi de-a lui Esau urgie
Printre străini să nu fii urgisit

Și-n asfințitul lumii din pustie
Pe piatra caldă-ndată-ai adormit
Și-o scară rezemată de vecie
Cer și pământ cu îngeri le-a unit

Și ți s-a dat cerească profeție
Că vei fi mare și vei fi-nmiit
Că Cel Atotputernic ți-e tărie
Și te va-ntoarce-n Patrie slăvit

Și te-ai trezit curând din reverie
De spaima sufletul ți-e copleșit
Căci poarta cerului ți-e dată vie
S-o urci cu trudă până-n răsărit...

Pe vârful pietrei untdelemn să fie
Pecete cât și semn că mi-ai vorbit
Și jurământ și legământ simbrie
A zecea parte din tot ce-am primit...
